

Vytautas V. Landsbergis
Žvaigždės išmoko Dominyką skristi
(ištrauka)

– Sparnų nereikės, – nusijuokė žvaigždės. – Dabar atsistok ir labai įdėmiai klausykis! Tau teks išmokti dvi skrajūnų taisykles. Pirmoji: kiekvienas žmogus, arklys ar paukštis yra panašus į žvaigždę...

– Aš panašus į žvaigždę? – nustebė Dominykas.

– Taip, nes esi sudarytas iš tokių pat spindulių, kokius į Žemę siunčiame mes. Tavo pilve slypi spindinčių siūlų kamuolėlis. Panorėjęs gali tuos stebuklingus siūlus išvynioti ir vieną jų galą nusviesti ten, kur ketini keliauti. Tuo siūlų takeliu nesunkiai atkaksi ir pas mus į svečius!

– Kaip? Kaip aš toks didelis ir sunkus plonu siūleliu nukeliausiu į dangų? O jeigu jis nutrūks ir aš nukrisiu?!

– Kai arklys užmiega, jis tampa lengvas kaip balionas... Tik reikia šio jausmo nepramiegoti.

– Nesupratau, – karpė ausim Dominykas, – kaip aš galiu miegoti ir ko nors nepramiegoti?

– Antroji taisyklė: reikia akylai stebėti savo sapną, kol pajusi, kad ir snūduriuodamas gali krutinti ausis, judinti kanopas, – kantriai aiškino žvaigždės.

– Tada tik atsispirk nuo Žemės, ir pamatysi – lėksi kaip vėjas, kur tik panorėsi!

– Ir viskas? – apsidžiaugė arklys. – Tuoju pat einu miegoti!

– Dabar atsiremk į medį ir užsimerk, – baigė skraidymo pamoką žvaigždės, – o mes padainuosime tau žvaigždžių liaudies lopšinę, kad lengviau užmigtum!